

Baptista Sajtószolgálat Jacksonville, Florida

Az ifjú *John F. Kennedy* halála kapcsán az emberiség szenvedéseinek a vizsgálatában lelki felvilágosításért a sajtó ismét Billy Graham-hez fordult. Az ifjú Kennedy ez év július 22-én lett a tengerbe temetve feleségével és sógornőjével, *Lauren Bessette*-tel együtt. Mindhárman július 16-án haltak meg, amikor a Kennedy által vezetett kis repülőgép lezuhant az óceánba. A USA Today idézte Graham-et: „John és felesége, Carolin 3 nappal hamarabb jöttek vissza a nászutukról, hogy a „George” magazinjuk számára meginterjúvoljanak. – Nagyszerű alkalmat töltöttünk együtt, és a közöttük levő szeretet nagyszerű megnyilvánulásait láttam náluk. Ifj. Kennedy egy volt azok közül a legfélelmetesebb fiatalemberek közül, akikkel valaha is találkoztam. – Megértettem, hogy ő bármi lehet, amit csak el akar érní. Volt benne alázatosság, kedves volt, udvarias és tudásszomjas. A legfontosabb, hogy vallásos hite volt, de úgy éreztem, hogy kutatót még valamilyen megfoghatóbb értelmezésért. Beszéltem vele az ő személyes Istennel való kapcsolatáról is. Nagyon figyelt, és úgy tűnt nekem, hogy tudni akar valamit az ő apjáról (John F. Kennedy elnök) és a hitéről.

Megkérdezte tőlem, hogy „ebben az életben hol van a mi szabad akaratunknak a vége, és hol kezdődik Isten akarata? – Mindig mi vagyunk a felelősek a cselekedeteinkért, vagy van egy pont, ahonnan Isten veszi át azt?”

Azt mondtam neki akkor, hogy mindezekben titok rejlik, és én valóban nem tudom a választ, de azt vallom, hogy ha van hite Istenben, és bizalmát őszintén belé veti, akkor Ő biztosítja a békét, örömet és életét biztonságban tudhatja”.

Graham beszélt arról is *Larry King* előadásában (talán a legismertebb tévéműsor-vezető a világon, aki a CNN egész világon fogható adásában aktuális kérdésekről beszélget világhíres riportalányaival – ford. megjegyz., Jacksonville, Florida 1999. július 20.), hogy tanulniuk kellett azoktól az „emberektől, akik nagyon jól ismerték Kennedyt, hogy igazán kutató keresztyén volt” – a CNN Internet /cnn.com/ leirata szerint.

Kennedy az életben valami több után kutatott, mint amije volt.

Graham mondta: „Számunkra úgy tűnik, hogy neki mindene megvolt. De többet akart. Úgy gondolom, hogy ő valóban akarta, hogy jöjjön Krisztus, és ragadja meg az életét”!

Larry King azt mondta a riportban: „Őn a mennyei dolgokban az amerikaiak hangja. Mit mond a családnak egy ilyen tragédiában? Azután mit mond Amerikának? Mit mond a szülőknek, akik elveszítették a gyermeküket?”

Graham válasza: „Azt mondanám, hogy Isten szeret titeket. – Istennek van egy terve az életünkkel. Nem történhet baleset egy igazi hívővel úgy, hogy az ne volna valahogyan benne az Isten tervében, de mi nem érthetjük meg azt. Megpróbálni elemezni, hogy miért is történt – ez lehetetlen. – Hit által azt kell mondanunk, hogy Istennek van egy terve, és hiszem is, hogy készített tervet.

Van egy szentírási igehely, amit a fiatal John Kennedy (fel lett erre kérve) olvasott fel édesanyja temetésén: *’Mert maga az Úr riadóval, arkangyal szózatával és isteni barsonával száll az égből, és feltámadnak először akik megbaltak a Krisztusban, azután mi, akik élünk, akik megmaradtunk, elragadtatunk azokkal*

együtt a felhőkön az Úr elébe a levegőbe, és ekképpen mindenkor az Úrral leszünk. Annakokéért vigasztaljátok egymást e beszédekkel.’ (1Thessz 4:16–18)”

Graham elmondta az ifjú Kennedynak a Kennedy elnökkel való utolsó beszélgetését: „Az ő elnöksége idején én szoltam minden elnökségi ima-reggeli alkalmával.” (Minden év elején tartotta az elnök az amerikai kormány és vezetők részvételével – ford. megj.)

„Állítólag az elnök azt mondta, hogy Billy Graham az egyetlen protestáns, aki mellett nem érzem kényelmetlenül magamat... – Szóval a reggeli végén ő és én együtt sétáltunk ki az elnöki kocsijához, kimentünk a szabadba, s nekem influenzám volt. Azt mondta akkor nekem: ’a kocsimon visszajönne velem a Fehér Házba? – Szeretnék valamiről beszélgetni önnel!’

Akkor azt mondtam: elnök úr, ha lehetséges, szeretném elhalasztani, mert nem akarom, hogy elkapja az influenzámat. Hiszen lázam is volt.

Egy rövid gondolkodás után hozzám fordult, elköszönt, és betült a kocsijába.

Azóta is kíváncsi vagyok, hogy miről akart velem beszélgetni. Próbáltam rájönni, mert tudom, hogy valamilyen vallási kérdéstről, mert amikor először hívott meg golfozni apjának birtokára, Palm Beach-be, a visszajövetelünkkor megállította a kocsiját, hirtelen felém fordult és ezt mondta: ’Billy, egy kérdést szeretnék feltenni neked: igazán hiszed, hogy Jézus Krisztus ismét vissza fog jönni a földre?’

Akkor azt mondtam: Igen, hiszem. Hiszem, mert a Biblia tanítja ezt!

Azután megint kérdezett: ’Az én egyházam (róm. kat.) hisz ebben?’

Azt válaszoltam: Igen, ez benne van a hiszekegyben. Mire ezt mondta: ’Nos akkor miért nem hallok többször erről?’ – Nem tudom – mondtam én. – Én azt szeretném, ha mindnyájan várnánk azt a napot, amikor vissza fog jönni és uralkodni fog békében, és az e világi minden szenvedés és fájdalom véget fog érni.”

A Larry King élő adásba betelefonáló azt kérdezte Grahamtól: „Én 10 héttel ezelőtt vesztettem el anyámat, ő akkor 76 éves volt. És mégis olyan nagyon nehéz elbúcsúzni valakitől. Magam is John Kennedy generációjához tartozom csak egy pár évvel vagyok idősebb tőle. Az egész hétvége szörnyű nehéz volt. Tudja, hogyan gyászoltam? Képtelen voltam New Yorkba menni, hogy virágot vagy gyertyát vigyek.”

Graham válasza: „Azt gondolom, hogy gyászoljunk minden gondolatunkat teljesen alárendelve az Úrnak, és olvassa a Bibliát, mindennap, ha csak képes megtenni. Olvassa a János evangéliumát, vagy egy másikat, Ézsaiás könyvét az Ótestamentumban, és találni fog olyan sok dolgot, ami bátorítani fogja. Találhat sokféle áhitatos könyvet, amit beszerezhet. Én írtam egy könyvet a halál témájában, és olvasom a saját könyvemem, és reménytel vagyok.”

Graham sajtóközleményében beszélt egy másik dologról is, amit hangsúlyozott a fiatal Kennedynak a magazinjuk számára készülő interjú alkalmával: „...beszéltem neki a nagymamájáról, *Rose Kennedy*-ről, hogy hogyan olvasta a Bibliát, mennyire ismerte és milyen erős volt.”

Fordította: Lovas András